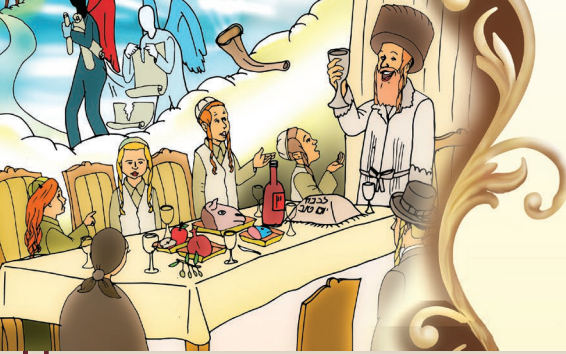

מתיקות השבת

וראש השנה

יו"ל ע"י ישיבת חיים של תורה - לובלין פניה"ק ירושלים ת"ו | בראשות הגאון רבי מנחם ברוך יאווע שליט"א תלמידו של מרן פוסק הדור בעל 'שבת הלוי' זצוק"ל

משיחותיו של מורינו ראש הישיבה שליט"א

♦ היאך מתיצבים ביום הדין? ♦

מתיקות הניסים

זכרנו לחיים...

ברצוני לשתף אתכם בנס מדהים שהתרחש עמנו בשבוע שעבר (יום שני, ט"ו אלול התשפ"א). בצהרי היום שחך בני הקטן בן ה-8 חזשים בסתו. כשנפתע החל משתעל קלות. אשתי שהיתה בחדר הסמוך, נגשה אליו וגלתה שהוא מזויק בידו חלק מתליו שהיה תלוי עם סכת בסחון ביולון שמעל המטה. מיד עלה החשד כי יתכן שהוא בלע את סכת הבסחון, כיון שזו לא נמצאה בסביבתו כלל. תחסד ה', הוא נשם כרגיל ולא גלה סימני מצוקה כלשהם, אם כי נראתה פגיעה קלה עם דם בשפפה המתחנת. חובש הגר בבנין דבק את הפעוט, הנה דעתו והמליץ על המשך טפול מקצועי.

לא התמהמהנו ופינינו לקפת החולים, משם הפנינו על ידי רופא הילדים לצלום ומעקב בחדר מיון ב'ב'חיסה עין כרם'. בדרך העולה ירושלים, קבלנו על עצמנו בלי נדר מספר קבלות טובות, ובתוכן למדוד הלכות 'שמירת הלשון' מתוך ספרו של מרנא 'החפץ חיים' זיע"א.

בחסדי שמים מרבים הגענו למקום, עברנו סדרת בדיקות וצלום נטגן שהראה בודאות כי אכן הסכה שוכנת לה בקבתו הקטנטנה של בננו (התמונה בעמוד האחרון). מאחר והסכה היתה פתוחה מעט, לא היה מנוס מהתקרבות פולשן (נטוסיקמיה) כדי לשלף את הסכה בבטחה מן הקבה בהקדם האפשרי בכדי למנוע סבוכים נוספים. בשלב מקדם יותר, יצרנו קשר עם הרב בני פישר הר"ו, שתנו את הסקמתו.

הרופא המטפל צו' בפנינו כי בחסדי שמים הגענו מהר ובזמן, 'רב המקרים המגיעים לכאן הם לאחר סבוכים המפריכים נתחים ונתונים'. בתוך כך הכנס בננו הפעוט לחדר הנתונים, ובהדרכת כללית השחלה צוורת מיוחדת עם מצלמה ומקשור חדישני לאתרו הסכה ושליפתה בבטחה מקרבנו. לאחר ארבעים דקות, יצא אליו הרופא שבידו קפסא קטנה ובתוכה הסכה הסודרת. 'ברוך השם הצלחנו להוציא את הסכה בהצלחה. אמנם היא הספיקה לדקר מעט את דפן הקבה, אך לא נצרכה התקרבות נוספת או כל סכנה'.

עוזר המרדים, שנכח בחדר הנתונים, העיד כי בכל פעם שהי מגיעים הורים עם מקרי בליעה של חפצים שונים, הוא היה כועס ומטיח בהם אשמה על חסר אתריות והשגחה, עד שיום אחד

המשך המעשה בעמוד ד'

אחד ולא שנים ושלש כמו הפלפלין שהוא גדל כמות גדולה של פלפלין יחדו, ולכאורה קשה, היאך מעקרא היה צד לומר שכונת התורה לפלפלין הרי הפלפלין אינם 'פרי הדר' שהרי אינו פרי נאה ועוד שעשוי לתבלין בעלמא ואין לו חשיבות בפני עצמו? אלא חז"ל ידעו שהדבר ההדור והאהוב על ה' הוא דוקא הענוה והשפלות שאדם מרגיש עצמו קטן, כפי שבסופו של דבר כשהסיקו בנמרא שהאחרונג הוא פרי הדר, אמרו זאת לא מחמת הדרו ויפיו החיצוני, אלא כפי שדרש רבי אל תקרי 'הדר' אלא 'הדיר' - שיש לו תכונה של שפלות כמו בדיר העצים כדהלן, וכסבת שפלותו הוא נקרא פרי הדר כי השפלות היא ההדר הגדול ביותר, ולכן מעקרא היה צד לומר שרצון ה' שנשל פלפלין שהוא פרי קטן כי ה' אוהב ומחבב את הקטנות והענוה.

"אתם נצבים היום בלכם לפני ה' אלקיכם ראשיכם שבטיכם וקנייכם ושטריכם כל איש ישראל". בכל שנה אנו עומדים נצבים לקראת יום הדין החל בראש השנה ולב מי לא חרד ורועד מה יגור עליו לקראת השנה הבאה, ומאחר שראינו בשנים הקודמות שהיו גם גזרות קשות על עם ישראל לכן בימים שקדם ראש השנה עלינו לאסוף זכויות רבות שעמקנו נגש לפני ה' ואולי יחוס עם עני ואביון וימחל לנו ה' על כל עונותינו.

ואכן בד בבד אנו עסוקים גם לרכש לקראת חג הסוכות את 'פרי עץ הדר' שהוא ה'אתרוג' וזרזים מקדימים ורוכשים אתרוג נאה עוד קדם ראש השנה, ובאמת ישנו קשר אדיר בין יום הדין - ראש השנה - למצות האתרוג.

דהנה התורה צויתה 'ולקחתם לכם... פרי עץ הדר' ועלינו להתבונן מדוע התורה כתבה 'פרי עץ הדר' ולא פרשה שהכונה לפרי האתרוג וכמו כן יש לשאל על גופי תורה רבים שנלמדים ברמז מיתור וחסור מדוע התורה לא מפרטת את הדברים ומניחה לנו ללמד מיתורים או מחסורים קטנים? אלא שרצון ה' הוא שאנו נתאמץ להבין מה היתה פונתו של ה' ואיזה פרי אהוב עליו והדור לפנינו, וכמו כן במצוות רבות אחרות, שעצם ההשתדלות להבין מה רצון ה', מעורר בלב האדם אהבה אליו ותיבך.

פלפל במקום אתרוג?!

וחז"ל (סכה לה) בסגית 'פרי עץ הדר' דנים ואומרים 'ואימא פלפלין', כלומר אולי כונת התורה שאמרה 'פרי עץ הדר' פרושה שעלינו לטל פלפלין, והגמרא דוחה זאת משום שבתורה כתוב 'פרי עץ הדר' - פרי

וילקחתם לכם בשבילכם!

ומצינו בקרבנות שהקב"ה מצוה עלינו להביא את הקרבנות לפניו ובדברי נביאים מבאר שהקב"ה לא חפץ בקרבנות שלנו, הכיצד? אלא שהקב"ה באמת אינו צריך את הקרבנות כמו שאמר דוד מלכנו בשם ה' 'האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה'! אלא על הקרבנות נאמר 'אדם כי יקריב מקם ללמדנו שהקב"ה רוצה שנקריב את הקרבנות לתועלת עצמנו, והתועלת היא בכך שדרכם נכיר בחסדי ה' שבאברי גופנו דרך אברי הבהמות הקרבים על גבי המזבח, וכמו כן הקב"ה מצוה אותנו וילקחתם לכם' כלומר 'שבילכם', שגורש את תכונת הענוה של 'פרי עץ הדר' ונהיה אנוהו בעצמנו הדורים לפני ה'.

בלסוף חכמים הסיקו שרצון ה' הוא שנשל

שמסגל לשבת ליד פרי בעל מום וזאת כדי ללמדנו להיות שפלים, שגם אם אנו גדולים ומעלים עלינו להסכים להתחבר לאנשים קטנים ולהיטיב לבצעלי מומים ולעזור להם להתעלות בתורה וביראת שמים ובאהבת ה'.

לבוא הדור למשפט...

וכמו שאדם מסגל לסבל את עצמו עם כל חסרונותיו כך גם עלינו לסבל את חבריו עם חסרונותיהם ולעזור להם, וכשאדם מסיע אחרים להתעלות בתורה וביראת שמים זוכה שכל אותם זכויות נזקפות לזכותו וינחל על ידי זה חיי עולם הבא לנצח.

ידבר זה רמזו בפרשתנו ויכול לשמש לנו כעצה טובה שתהיה לנו למליץ ישר שעל ידה נוכל לצאת זכאים ביום הדין, והיא מה שהפסוק מונה את "ראשיכם וזקניכם ושטרסכם" יחדיו, ללמדנו לבא לפני ה' בעונה יחד עם "כל איש ישראל", וכשלא נעמד נצבים בגאון האחד כלפי חברו אפלו אם ישנה מעלה בנו שאין בשני, אזי נוכל לעמד נצבים "לפני ה' אלקיכם" כי נהיה הדורים לפניו יתברך כפרי האתרוג והדור מפני תכונת העונה הגדולה שבו.

דוקא את פרי האתרוג וזאת משום שיש בו תכונה של ענה גדולה מה שאין בפלפלין ובשום פרי אחר, שגם אם האתרוג הוא גדול, טבעו שהוא דר ליד אתרוג קטן, וגם אם הוא שלם הוא יושב ליד אתרוג בעל מום, בשונה משאר הפרות, כי אמנם גם בעצים אחרים יתכן שנמצא פרי יותר גדול וחברו יותר קטן, אבל כל הפרות הם מאותה עונה ואין ביניהם הבדל בגיל, אלא שהאחד יותר קטן וחברו יותר גדול בגדלם בלבד ולא בגילם, וזהו לא חדוש כל כך באדם שיעריך את חברו שהוא בן גילו אלא ששעור קומתו ומראהו החיצוני קטן ממנו.

חבר של קטן ובעל מום

מה שאין בן בעץ האתרוג שהאתרוג הגדול בגילו והוא בן שלש שנים עומד ליד אתרוג הקטן ממנו בגילו שגדל זה עתה, ובכך הוא מלמדנו לכבד גם את הקטנים ממנו בגילם, וגם אם יש בהם תרתי לרעותא שהם גם צעירים ממנו וגם הם בעלי מומים עלינו לכבדם, והיא היא 'הדרתו של האתרוג שהוא שפל ומעריך ומתחשב גם בקטנים ובעלי מומים שאינם בני מעלה כמותו.

ואף על פי שאסור לטל אתרוג בעל מום אבל עלינו לטל פרי

תכיר את עצמך!

עצמו היה אתרוג גדול כאותו אתרוג שנשא על כתפו, בכל זאת השפיל את עצמו ללמד את האותיות עם תינוקות של בית רבן, וכן למד את תלמידיו לשבת גדולים עם הקטנים כמדת האתרוג (בן יהודע יקמות סב).

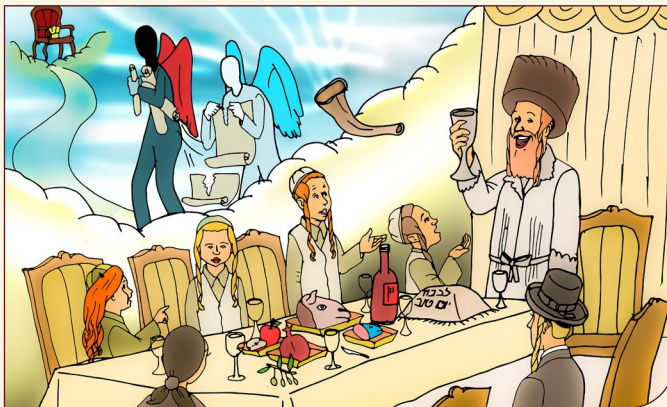
לא להתכחש לתכונותך

עוד מלמדנו האתרוג שהאדם צריך לדור בסמוך ל'בעלי המומים' שבנפשו, כלומר שיכיר במומים שבנפשו שהם מדותיו הקשות, כמו האתרוג שהוא דר בסמוך לאתרוגים בעלי מומים, ואמנם אין לקחת לבית המדרש אתרוג בעל מום אלא אתרוג נאה, וכיצא בזה אין לבא

בנוסף יש לבאר על מה שחזו"ל פרשו ש"פרי עץ הדר" הכונה לאתרוג משום שטבעו שהוא גדל על עץ שמחזיק גם אתרוגים קטנים ובעלי מומים, שזהו בכדי ללמדנו שאדם צריך להסמך על צדיקים הדומים לאתרוג, בכך שיש להם ענה ועין טובה כלפי כל אחד מישראל, ומעריכים גם בני אדם הקטנים במעלה וגם בני אדם בעלי מומים שעדיין אינם שלמים במדות וביראת ה'.

ולפי זה יבאר מה שמספר בגמרא שרבי עקיבא נכנס בחג הסוכות לבית המדרש ואתרוגו על כתפו, כי אתרוגו היה גדול מאוד, שנאה מעשה זה לרבי עקיבא שהיתה בו ענה גדולה שאף על פי שהוא

הדרך המתוקה להצליח ביום הדין

בציור שבכותרת הגליון: אב המשפחה עורר את קדושו ליל ראש השנה בקול רם. בני תמיהם ושואלים: אבא, מה סיבם של זקנות אלו? והאב מבאר להם 'אני זועק 'קדם גור דין' - זקנות של הודאה והפרת הטוב לה' יתברך על החיים והבריאות שנתנו לי ולאמא ולכם בשנה החולפת'.

ובעבור הזעקה המתוקה הוא של הודאה שהיא פתקיעת סופה. הקב"ה מצוה למלאכים לקרע את הגזרות הקרעות מעליו וגזור עליו גזרות טובות כדי שיוכל להמשיך לזעק לפני הודאה גם 'לאחר גור דין'.

מהו הקשר בין השופר לאשת חיל?

על כך במאמר 'מתיקות מלכות זכרונות ושופרות' ובמאמר 'מתיקות חג השופר'.

בציור שלפנינו: 'אתם נצבים היום קלכם' - זקנים עם נערים, קדים וקשטי עם עם שוטרי בית דין שרים ונקבדים. קלם נגשים ונצבים לדין לפני המלך ה'.

מדוע המכבדים והזקנים צריכים לגשת לדין יחד עם הפשוטים והקטנים, ולא נותנים זמנים נפרדים לאלו ולאילו?

על כך במאמר 'היאך מתיצבים ביום הדין'.

מתיקות שיהי

תפילות

רבנו של עולם, בהגיע יום הדין מחלים אנו את פניך שלא תדון אותנו כמפעלינו, ותוציא פאור מפסטינו, כי ידוע לפניך שרצוננו לעשות את רצונך ונק שאור שבעסה - היצר הרע - הוא המעכב אותנו ומטעה אותנו.

אנא ה' רצונו שגלגל בדרכי ישרים וגם אנו רוצים זאת ובדרך הדבר לעשות אותנו צדיקים, יראים ושלמים, לכן אנא תן לנו אתה זכה אותנו לעשות את רצונך כרצונך ולהיות מעבדיך הנאמנים אשר עליהם אתה אומר "עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר".

וברך לבד אנו שמים את מבטחינו שתכתבנו ותחתמנו לחיים טובים ולשלום שנה שלא יאירע בה שום פגע ונזק שום הריגות או נזקים, לא על ידי אויבים ולא בשום דרך אחרת, ולא יזוק גם ממונו של שום יהודי על ידי שרופות או כל דרך אחרת.

וזכנו לאריות מים ושנים יחד עם גדולי ירועי ישראל מתוך בריאות איתנה ונזכה שרועי ישראל ילמדו אותנו תורה באופן שביאו אותנו מלמדי התורה לתכלית של אהבתך ולמידות טובות, אמן סלה.

נהנים מהגזול בזה הוא השיב את הגזלה, כי הטיב לרבים שהנגזל חזר להם הכרת הטוב.

מתיקות מלכויות זכרונות ושופרות

מתיקות הנקמה ברשעים

ויש לפרש, משום שמה שחנה בכתה לפני ה' זהו לא חדוש כי היא הייתה צדקת ויודעת שרק ה' יכול להושיע אותה, אבל זה שאם סיפרא יבכה זה חדוש של חסד ה' שהקב"ה נתן לאויבי ה' הללו מפלה גדולה שסיפרא בנה מת ובכיתה לא הועילה לה, ולכן בתקיעות יש לכוון הודאה לה' על הנקמות שעשה באויבינו בדורנו ובמשך כל הדורות, שהרי הנקמה שה' נוקם באויבים היא ענג גדול עבור עם ישראל כמאמרם: 'גדולה נקמה שנתנה בין שתי אותיות' וכן אמרו חז"ל (ברכות י) על דוד מלכנו 'ראה במפלתן של רשעים ואמר שירה'.

ואת הישועה הזאת הביא ה' דרך אשה ושמה יעל, ששמה נפשה בכפה ומסרה גם את עולמה הבא בשביל להושיע את עם ישראל וכן בימי מרדכי ואסתר עם ישראל נושעו דרך אשה - אסתר, כי לאשה יש כח גדול ואם היא הולכת בדרך הישר באמת היא יכולה להושיע את עם ישראל וכמאמרם (ילקוט"ש שני): בזכות נשים צדקניות נגאלו אבותינו ממצרים ובכותן עתידין להגאל.

מעלת האשה בשופר

וכן מצינו עוד שנושעו ישראל על ידי אשה - דבורה הנביאה, שהלכה עם ברק למלחמה ונצחה את אויבי ישראל, ואז דבורה אמרה שירה שבה הוכירה את יעל שהרגה את סיפרא, ובזה באה ללמד את עם ישראל את כוחה הגדול של האשה אם היא צדקת. ודבורה מוכירה בשירתה שקל מה שעשתה יעל עשתה לשם שמים.

נמצא שבראש השנה עלינו לזכר דרך התקיעות הנלמדות מסיפרא את מעלתה של האשה הנלמדת מעיל שהרגה את סיפרא.

לפני המלך ה' בלבוש שק של מדות רעות אלא יש לבא לפני ה' עם מדות זכות ונאות, אבל בכל זאת עלינו 'להכיר' ברע שבנפשנו כי ה' הטיב בכל אדם גם מדות רעות וחסרונות בכדי שעל ידי הקפה של שרצים הזאת הוא יהיה שפל ולא תזוה דעתו עליו.

והקב"ה חותמו אמת, וכשאנו נגשים לפניו ליום הדין עלינו להזהר מאוד שלא לשקר את עצמנו ושלא לחשב לנגב דעת של מעלה חלילה על ידי העמדת פנים של צדיק ברגע שעדין שוכנים בתוכנו מדות קשות הטעונות תקון, כי הקב"ה אומר: "דבר שקרים לא יכון לנגד עיני" לכן על האדם להכיר את פנימיות לבו ולזכר מה עלינו לתקן וזהו יהיה רצוי לפני ה'.

מתיקות ההרדמה

ומפקידנו להרדים את המדות הרעות שבנפשנו שלא להשתמש בהם בפעל, ויום הדין הוא היום המסגל ביותר לך, וכמו שידוע מספרי הקבלה שראש השנה הוא יום ה'דורמיטא' הינו 'יום השנה' הינו שבים זה עלינו לפעל בתפלותינו להרדים את כל הרע שבנפשנו.

ומלבד מומי המדות הרעות שבאדם ישנם לו גם חסרונות חיזוניים שגורמות לו שפלות, כגון שמרגיש רע מחשש גזל שבידו, והעצה לך היא שלא להרגיש מך רגשות רעות שמכלות את שמחתו של האדם אלא ישתדל להשיב את הגזלה עד כמה שאפשר, ומה שאינו זוכר או שאינו יודע למי להשיב יקים את עצת חז"ל שלמדרו לעסק בצרכי רבים ויתפטר לו על ידי זה, כי כל ישראל ערבים זה לזה וכיון שהנגזל חזר הכרת הטוב לכל אחד מיישראל לכן כשנביא אדם

בראש השנה אנו אומרים 'מלכויות זכרונות ושופרות'. במלכויות זוכרים שהקב"ה הוא המלך והוא נמצא עמנו תמיד וגם כאשר האדם סר חלילה מדרך הישר ה' עומד וממתין לו שישוב בתשובה, שעל כך אומרים ביום כפור "אתה נותן יד לפושעים" הינו שה' נותן סיעתא דשמיא לחוטא לשוב בתשובה אם הוא רק חפץ בכך.

בזכרונות זוכרים בעקר את אבותינו. ומתחילים להזכיר את נח משום שבנה יש חדוש גדול שה' זכר אותו אף על פי שהוא לא הצליח להציל את העולם ובנימו ארע המבול שהחריב את העולם שבגין כך הקב"ה קראו 'רעיא שטיא' (וזה"ק ח"א דף רנד), ובניו של נח אחר היה חם הרשע, ונפת רק נטפל לשם, ורק שם היה צדיק וזכה שממנו יצא אברהם אבינו. ולכן מזכירים את נח בתחלת סדר הזכרונות לומר שאם את נח ה' זוכר כל שכן שהוא זוכר אותנו שאנו יודע אברהם עבדו.

רוח האבות שבלבנו

ובשופרות אנו זוכרים דרך נשיפת הרוח בשופר - בכסד ה' שנתן רוח חיים לאבותינו שדקפה אנו חיים, וכמו כן בכל יום כאשר מזכירים 'אלקי אברהם' עלינו לזכר את החסד שה' עשה עם אברהם אבינו, וכשמזכירים בתפלה 'וזכר חסדי אבות' עלינו לזכר את הרוח חיים שה' נתן לאבותינו ולכל זקנינו, שבכח רוח חיים באנו לעולם.

וה'תקיעה' שעושים בשופר היא כנגד האיש וה'תרועה' היא כנגד האשה שבטבעה היא בוכה הרבה וכמו שלומדים את התקיעות מאם סיפרא שביבה (ר"ה לב), ולכאורה קשה מדוע לומדים את התקיעות מאם סיפרא הרשעית ולא מחנה הצדקת שבכתה לפני ה' על מנת לזכות בכנים?

מתיקות חג השופר

א. בתקיעת השופר הנעשית על ידי נשיפת רוחנו בתוכו ראוי לכוון להודות לה' על הרוחות הטובות שנותן לנו לגשימות וכות וכן על הרוחות המביאות עניי גשמים ושהרוחות עצמן מועילות לנו להצמחת התבואה ולגדול הפרות, ובכח הודאה זו נעצר את פרענות הרוחות הרעות שלא יבואו לעולם, ורוח השופר הטובה תכבה את התלקחיות האש המתפשטת על ידי 'כח אחר המערב בה' והיא הרוח הרעה שגורמת לה להחפש רח"ל, כפי שארע בתחלת אלול תשפ"א.

ב. לכתחלה מצות השופר היא בשופר כפוף שהוא מפתל ולא ישר, ובטעם הרב יש לבאר משום שקול השופר מלמדנו לשמע לדברי חכמים גם אם יאמרו לנו על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין.

ועל שמאל שהוא ימין, ולכאורה מדוע התורה צותה כן? אלא היות שלאדם יש עקמומיות בלבו לכן הוא רואה את דברי החכמים שהם אומרים כביכול על ימין שהוא שמאל ובאמת מה שראה לאדם ימין יתכן שהוא שמאל וכן להפך, ולכן עלינו לשמע בקול החכמים גם כשדבריהם הם הפך הכתנו.

ג. שנינו (ר"ה כו): 'התוקע לתוף הבור... אם קול שופר שמע יצא, ואם קול הברה שמע לא יצא', הנה תכלית השופר להביא את האדם לעונה ולתקון מדותיו. וכמו כן גם תכלית עסק התורה היא שהאדם ישמע את ה' בת קול' של ה' הקוראת לו מתוך למודו שימתן את דרכיו, ויגלה מלמודו את קרבת ה' אליו.

ואמרו חז"ל (במות סב), שאדם השרוי בלא אשה

שרוי בלא תורה, וזאת משום שקל עוד שאדם לא נושא אשה הרי הוא שומע את ה' בת קול' מלמודו בגדר 'קול הברה' שאינו קול ברור כי אדם אינו רואה נעני עצמו, ולאחר שאדם נושא אשה, היא ה' בת קול' שלו, שזוכה לשמע דרכה 'קול שופר' בכך שהיא מסיעת לו 'לשפר' את מעשיו ולהתעלות כראוי באמת.

לכן על האדם לשמח מאוד כששומע 'בת קול' של תוכחה מאשתי, ויתכן לפעמים שאשתי מוכיחה אותו על חסרון שאין בו אבל תזקה היא שאם האשה מוכיחה את בעלה בנדאי יש בו חסרונות שעליו לתקן, לכן מי שאשתי מוכיחה אותו, עליו לפשפש היטב במעשיו ולגלות מה עליו לתקן ולהשלים בנפשו, שכן יוכל להכתב לחיים טובים ומתוקים ולזכות לחיי העולם הבא.

חדדים מתוקים

א. איך האתרוג מלמדנו לגשת ליום הדין? ב. מהו המום שגורם להיות "הדר" ואף על פי כן אסור להשתמש בו? ג. מהו הרע ששכשכניר בו נהיה רצויים לפני ה' ואף על פי כן עלינו להמנע מלכאב עם אותו רע לפני ה'?

ד. איך רוח השופר מוכיחה לנו את זקנינו? ה. מי שומע בלמודו את 'קול ההברה' של התורה, וכיצד נשמע את 'קול התורה' בעצמנו?

התשובות מונחות בתוכן גליון זה | את התשובות ניתן לשלוח בימי השבוע הבא לכתובת: 7885595@gmail.com | שם: כתובת וטלפון | הפותרים נכונה. יכנסו להגרלה על מתנה יקירתית | הווכח מפרטת כי תמא: משפחת אליהו. שדרות

מי יעשר

בברכת 'נורא נפשות יכול לכוון לבקש מה' שייכל את משאלותיו, שיוכה לדירה משלו כדי שייכל לגדל את בני משפחתו בנחת, שכן הקב"ה גרא לאדם 'נפשות רבות' והם בניו ובני ביתו, ויש להם חסרון בכך שאין להם דירה משלהם למגורים, ועל כך באה ברכת 'נורא נפשות' שבה המברך מבקש שה' ימלא את חסרונם של הנפשות שביתו ושל כל עם ישראל והחון אותם בבתי סוטים, והעקר הוא לבקש מה' שנוקה והחיים שלנו בעולם הזה וזנו אותנו לדירה נאה בעולם הבא.

המושך מתיקות הניסים

גם לו זה קרה, ובנו בן השנה וחצי בלע חפץ מסים והגיע לאותו מקום... "מאז", אמר, "אני מבין שגם אם נשיגח על הילדים עשיות, שעות, אם משמים יחליטו שהוא יבלע משהו אז הוא יבלע"... [ממובן שצריך לעשות השתדלות. שמיך והשגחה, אך "אם" לא ישר עיה, שוא שקד שומר והאדם גם הוא עיר קטנה (נדדים בכל)]. לאחר התאוששות לילית ארקה, שחררנו בחסדי שמים לביתנו, כמבטנו הפעוט חוזר אט-אט לאיתנו הראשון, לפעילות השוכבית והמתוקה שלו.

ואים בחוש את השמחת הבואר יתברך בכל רגע ורגע. אי אפשר לתאר מה היה קורה אילו חלילה היה הסכה פתוחה קצת יותר, או נעצרת בגוש או בראות, פוצעת איברים בדרך וכו'. אם חלילה התינוק היה בולע את התליון שהיה מונח בידו, עצם המחשבה לעשות צלום ובדיקה מקיפה היא נס, כיון שהתינוק היה יחסית רגוע וחינוי לאחר הכליה. ועוד ועוד. ואלו פינו מלא שירה כיים ולשוננו רנה כהמון גליו וכו', אין אנתנו מספיקין להודות ולשבח ולקבלס!!

מלאי הכרת הטוב לה' יתברך אנו מביעים את הערכתנו לכל אותם שהתפללו לישועתנו ולצוות המסור ובפרט לד"ר זאב דנידוביץ המנחת. מכאן קריאה לכל בית בישראל: שום דבר אינו מובן מאליו, כמה שנשגדול, נשמו, נפסח ונשיג. בראש ונשגדול עלינו להקדים ולהרים עינינו למרום, להודות להשם יתברך ומייד להתפלל אליו ולבקש ממנו שמיך מגלה בכל עת ורגע, לנו ברוחניות וכן בגשמיות ודבר בעתו מה טוב להתפלל במימים הנוראים לשמירה לנו ולכל בית ישראל וכל המתפלל על חברו הוא נענה תהלה. **א.ב. בית שמש**

כט מהדרד ומתנה...

לקראת השנה החדשה ולשמחת לב שוחררי התורה הושלמה סדרת הספרים "מתיקות המועדים" שכבשה את לבותיהם של רבבות לומדי התורה ועמד ישראלי בארץ ובעולם.

הסדרה כוללת 7 כרכים על מועדי ישראל: כרך א: ימים נוראים וסוכות כרך ב: חנוכה, כרך ג: פסח, כרך ד: שבועות, כרך ו: ימי הספייה ושבעות, כרך ז: יום המצרים ושבעה דנימתיא. הספר משיחתי ושיועווי המתקיים מדבש של הגאון רבי מנחם ברוך יאנוע שליט"א מתובלים בספורים מיוחדים ומרתקים רבי לקח

הוצאה והפצה: "יפה נוף" ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות

המחיר: כולל 7 כרכים | מחיר פרטי 140 ₪ | מחיר מיוחד 100 ₪ בלבד | מחיר פרטי 140 ₪ | מחיר מיוחד 100 ₪ בלבד | מחיר פרטי 140 ₪ | מחיר מיוחד 100 ₪ בלבד | מחיר פרטי 140 ₪ | מחיר מיוחד 100 ₪ בלבד

משלוח עד הבית: 1-599-581-581 | אתר: YEFE.CO.IL

ספר יהלום